

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 28/2022
07.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због два прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 309/22 од 23.06.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду Пр 94337/20 од 29.10.2021. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 5509/22 од 14.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 309/22 од 23.06.2022. године, па се:

I ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 94337/20 од 29.10.2021. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 5509/22 од 14.03.2022. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима, према окривљеном АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које је оглашен одговорним у тачки 1. изреке првостепене пресуде, **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

II УКИДАЈУ СЕ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 94337/20 од 29.10.2021. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 5509/22 од 14.03.2022. године, у делу у којем је окривљени АА у тачки 2. изреке првостепене пресуде оглашен одговорним због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, и у том делу предмет враћа првостепеном суду на даље поступање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр 94337/20 од 29.10.2021. године окривљени АА оглашен је одговорним због два прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и применом члана 45. став 2. Закона о прекршајима осуђен на јединствену новчану казну у износу од 140.000,00 динара, коју

је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове прекршајног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 5509/22 од 14.03.2022. године одбијена је жалба подносиоца захтева Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције, Полицијске управе за град Београд као неоснована и пресуда Прекршајног суда у Београду Пр 94337/20 од 29.10.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 309/22 од 23.06.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и најпре преиначи побијане пресуде, тако што ће према окривљеном АА на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима обуставити прекршајни поступак за прекршај из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, описаног под тачком 1. изреке првостепене пресуде, због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, а потом укине побијане пресуде за прекршај из члана 330. став 1. тачка 1) Закона о безбедности саобраћаја на путевима (у даљем тексту: ЗОБС на путевима), описаног под тачком 2. изреке првостепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима јер је приликом доношења пресуде првостепени суд повредио право на одбрану окривљеног, коју повреду није отклонио ни другостепени суд, а што је било од утицаја на доношење законитих и правилних пресуда.

Осим тога, основано Републички јавни тужилац у захтеву наводи да је у односу на прекршај из члана 330. став 1. тачка 1) ЗОБС на путевима, за који је окривљени АА оглашен одговорним у тачки 1. изреке првостепене пресуде, а који је учињен 02.06.2020. године, у смислу члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима, истеком дана 02.06.2022. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА у току вођења прекршајног поступка пред Прекршајним судом у Београду Пр 94337/20, након доношења првостепене пресуде од 29.10.2021. године, ангажовао браниоца, адвоката Ивана Милетића, који је у прилогу поднеска од 16.11.2021. године који је суду достављен 18.11.2021. године, доставио пуномоћје издато од стране окривљеног којим је

овлашћен да га брани, заступа и предузима све правне радње у наведеном прекршајном поступку.

Прекршајни суд у Београду је, према стању у списима предмета, пресуду Пр 94337/20 од 29.10.2021. године, доставио само окривљеном и то 06.12.2021. године, али не и браниоцу окривљеног, адвокату Ивану Милетићу, иако је бранилац уредно издато пуномоћје окривљеног суду доставио 18.11.2021. године. Против првостепене пресуде жалбу је изјавио само подносилац захтева за покретање прекршајног поступка Министарство унутрашњих послова, ДП, ПУ за град Београд о којој је другостепени суд одлучивао.

Одредбом члана 93. став 3. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам одабере.

Чланом 161. став 1. истог закона, прописано је да, ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу – доставиће се само браниоцу, а ако их има више, само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним, а према члану 259. став 1. Закона, жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

У конкретном случају, првостепени суд своју пресуду није доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Ивану Милетићу, и на тај начин је повредио право одбране окривљеног.

Наведени пропуст имао је за последицу да је браниоцу окривљеног ускраћена могућност да као овлашћено лице за подношење редовног правног лека против првостепене пресуде прекршајног суда, сходно одредби члана 259. став 1. Закона о прекршајима, поднесе жалбу у корист окривљеног. Тиме је повређено право одбране окривљеног АА, што је утицало на законито и правилно доношење одлуке.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд не дајући могућности браниоцу окривљеног АА да поднесе редовни правни лек против првостепене пресуде, доношењем побијане пресуде учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима на штету окривљеног, коју повреду није отклонио ни другостепени суд, а што се основано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка захтев за заштиту законитости би требало усвојити као основан и предмет вратити првостепеном прекршајном суду ради достављања првостепене пресуде браниоцу окривљеног у смислу члана 161. став 1. Закона о прекршајима.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА у тачки 1. првостепене пресуде оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 02.06.2020.

године, то је, сходно одредби члана 84. став 7. у вези става 1. Закона о прекршајима, у конкретном случају протеклом дана 22.06.2022. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка.

Наступањем апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка искључена је свака даља процесна радња у правцу прекршајног гођења окривљеног за предметни прекршај, па је укидање побијаних пресуда у односу на прекршај из члана 330. став 1. тачка 1) ЗОБС на путевима, описан у тачки 1. првостепене пресуде, беспредметно, те се правилном применом права прекршајни поступак у овом делу мора обуставити.

Сходно свему наведеном, због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка у погледу прекршаја описаног под тачком 1. изреке првостепене пресуде и другостепене пресуде у делу који се односи на тај прекршај, Врховни касациони суд је преиначио побијане пресуде тако што је према окривљеном АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1) ЗОБС на путевима, за које је оглашен одговорним у тачки 1. изреке првостепене пресуде, прекршајни поступак обуставио на основу члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, док је побијане пресуде у делу у ком је овај окривљени оглашен кривим због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 1) ЗОБС на путевима, описаног под тачком 2. изреке првостепене пресуде, укинуо и предмет вратио првостепеном суду на даље поступање у складу са чланом 161. став 1. Закона о прекршајима.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити наведену битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић